

Ballad of Sundara Kandan

Transcribed by
Venkatarama Krishnan

December 2006

Ballad of Sundara Kandanam - December 2006

எச்சிப் பாட்டி

Ballad of Sundara Kandan

by

Etchi Patti

Transcribed by

Venkatarama Krishnan

December 2006

சமர்ப்பணம்

இந்த நூலில் வரும் பாட்டுகள்
காலம் சென்ற என் பாட்டியார்
சுந்தரி அல்லது லக்ஷ்மி அம்மாள் என்கிற

எச்சிப் பாட்டி

அவர்களால் பாடப்பட்டதால்
அவர்களுக்கே இதை அவர் பேரன்
பாலகிருஷ்ணன் அன்பளிக்கிறேன்

PREFACE

I do not know the origin of the Sundara Kandam Ballad. It was given by word of mouth in our family, and I have heard it sung by our grandmother Sundari alias Lakshmi Ammal. She was fondly called "Etchi Patti." All her children and grandchildren knew this ballad. It is in very colloquial Tamil and simple to understand. During 1943 I transcribed this ballad from her singing besides committing it to memory. I had lost that transcription. I came to the USA in 1956 and Etchi Patti died in 1957 leaving about 100 of her direct descendants including 3 great-great children. Due to lapse of time I had forgotten parts of the ballad. One of her granddaughters, Jayalakshmi my cousin seems to remember the entire ballad and wrote it for me. I have made corrections as necessary in her rendering from my own memory.

Etchi Patti also sang a lullaby for Lord Krishna, which was sung for the grand, great-grand and great-great-grand children. I have also included the lullaby in this booklet.

I have planned to distribute the ballad and the lullaby to all the grandchildren and their progeny of Etchi Patti in her memory.

The cover depicts Ramar Pattibhishekam or the coronation of Rama. The original is a Tanjore style painting inlaid with gold. It has been in our family for about 100 years and time seems to have ravaged the original. My daughter Gayathri took a picture of the moth eaten original and I have tried to restore the painting digitally. I have tried to do my best and reproduced it on the front cover.

Chelmsford, MA USA
December 2006

Venkatarama Krishnan

ஸ்ரீராமஜயம் சுந்தரகாண்டம் (எச்சிப் பாட்டி)

சுந்தரகாண்டத்தை ஜயிக்கவே நானொரு நொண்டியானேன் சித்தி விநாயகனே,
பாலோடு தேங்காய் பழமொடு செங்கரும்பும் அப்பம் பொரியவுலும்,
அப்பம் பொரியவல் அதிரஸங்களள்ளுருண்டை முப்பழ மோதகம் சக்கரையும்
தப்பாமல் நான் படைப்பேன் சித்தி விநாயகனே.

கண்டேன் சீதையம்மீன சந்தோஷம் கொண்டேனய்யா, கருணாஹரி ஹரி ஸ்ரீராமா,
ச்யாமளவாண ஸ்ரீராமா, ஒரு சேதி சொல்லுறேன் கேளுமய்யா,
ராவணன் தோட்டத்திலே ராக்ஷஸிகளுடனே கண்டேன் என்று சொல்லி
அவ்விடத்திலுண்டான சேதியெல்லாம் ஒரு பக்ஷி சொல்ல நான் கேட்டேன்.

ஸர்வபூதாத்மா ராம ஸ்ரீராமா உம்மை வேண்டி, ஸப்தஸாகரம் நான் தாண்டி,
பாதி ஸமுத்திரத்திலே பறந்தோடி மேலேறிப் போகையிலே,
பர்வதம் போலொரு ராக்ஷஸியியாம், அந்த ஸாயக்ருஹ ராக்ஷஸி
வாயிலே புகுந்து காதிலே வந்தேனுபாயமாக, மாயாவி நானல்லவோ.

மற்றொரு ராக்ஷஸி மீலபோல மறித்தாள் என்ன வந்து,
மறித்தாளன்ன வந்து நினைத்தேனவளப் போலக் குதித்தேனே
நானொரு ரதிஹரிபோல், வாயா வழியா வந்ததினாலே சாயவும் கூடாதென்று
தப்ப வெச்சுத் தானமாகத் தாண்டினேன் ஒருதாண்டாய்,

குறுங்கியே சின்னக் குரங்காக வாயிலே புகுந்தேனே ஒரு சுரங்கத்தில் புகுந்தாற்ப் போல்,
வளர்ந்தேன் வயற்றிலே, பிளந்தேன் மார்பிலே, பறந்தேனே, பறந்திடும் பக்ஷிபூதம் போல்.
கேட்டா லங்கிணி ஆட்ட பாட்டங்களெல்லாம் போட்டேன் ஒரு குட்டு,
குட்டின குட்டோடு பட்டுனு விட்டவள் பொட்டெனப் போனாளய்யா கிட்டேயுண்டாமல்.

விஸ்தாரமானந்த சீதள சமுத்திரத்தை ஒரு கூணத்திலேத் தாண்டினேனே,
மீலயேறி பர்வதமேலேறி மகத்தான லங்கையைக் கண்டேனய்யா,
பின்னிட்டத் தெருவுகள், பெயர் பெற்ற வீதிகள், பெரிய அரண்மனைகள்,
அரண்மனை பெருமனை ஏழுகோடி ஆராய்ந்துப் பார்த்தேனய்யா

சித்திரை வீதித் தெருக்களெல்லாம் தேடித்தேடி நான் பார்த்தேனய்யா, உத்திர வீதி
உப்பிரிகை, உத்தியான வனங்களெல்லாம் உத்தி உத்தி பார்த்தேனய்யா. மெள்ளவே லக்ஷண
கள்ளனப்போல கொள்ள கொடுப்பவன் அரண்மனைக்கே, நிசி நேளையிலே நான் போனேன்.
விசேஷமாய் அந்த பிசாசு ராவணன் அரண்மனைக்கே நிசி வேளையிலே நான் போனேன்.

மேனியெல்லாம் சின்ன பூ?னையைப் போலானேனே ஒருவரும் அறியாமல்,
கச்சக்கட்டு மேலேறி தண்டுகை மேலிருக்கும் பெண்குக?ள கண்டேன் நமக்காக.
மண்டோதரியைக் கண்டு ம?லத்தேனே, மைதிலியாக்குமென்று.
ஹரிஹரி என்று சொல்லி அக்ஞான ஸாகரத்தில் அமிழ்ந்தேனே.

கோட்டையங்கள் கொத்தளங்கள் கோபுரங்களும் தேடிக்கொண்டே நான் போனேன்.
தேடித்தேடி சீதையம்ம?னக் காணாமல் சேர்ந்தேன் ஒரு வனத்தில்,
சேர்ந்த பாரணி கண் விழித்தேன் பரதேவியை நான் கண்டேன்.

ஒரு கால், ஒருகை, ஒருகண், ஒருகாதுடனே ஒருகா ராக்ஷஸிகள்,
கழுத்து நீண்டவள், காதறைபட்டவள், காக்கைகளிப் போல கத்தறவள்
அம்மனுக்குக் காவலுக்கு அநேகம் பேர். மூக்கில்லாதவள், நாக்குநீண்டவள்
கோப்பை கைகளுமாய். அம்மனுக்கு நாப்புகளாயிரம் பேர்.

சாப்பைத் த?லகளும், தோப்பை மு?லகளும், சீப்பறக்கைகளுமாய் அம்மனுக்கு
சேவகத்துக்கு அனேகம் பேர். இப்படியாகப்பட்ட ராக்ஷஸிக?ள தப்ப வெச்சத் தானுமாக
தாண்டினேன் ஒரு தாண்டாய். ஜம்புவிருக்ஷத்தடிதனிலே சீதாதேவியைக்
கண்குகந்தேனே. சிறுசெடி மறைவிலேயிருந்துகொண்டு சிந்தை மகிழவே பார்த்தேனே.

விடியற்காலமாய் கடுகடு ராவணன் நடநடயாகவே ஓடிவந்து ஒரு நமன்
போலிருந்துகொண்டு, சொல்லப்படாதனெக வசனங்களி சொன்னான் மைதிலியை.
துரும்பைக் கிள்ளி அம்மன் துரும்பைப் போலவே நி?னச்சக்கொண்டு
சொன்னொருரு வசனம். போடா மூடா ஸ்ரீராமரோட நீ சரியாடா மூடா போவென்னான்.

பத்து பத்து இருவது கண்க?ள சிவக்க முழிச்சக்கொண்டு, கடு கடு என்னுக்கொண்டு,
நீதியில்லாதவன் ராவணனோ நீலவேணியை வெட்டவந்தான்,
கண்டதுண்டமாக வெட்டிக் கரியாக்கி ருசி கண்டே விடச் சொன்னான்.
கானலும் மானலும் இரண்டு ராக்ஷஸிகள் அவன் கையை பிடித்துக் கொண்டாள்.

அந்த வார்த்தையை அம்மனும் கேட்டுக்கொண்டு, மனஸிலே விசனங்கள் பண்ணிக்கொண்டு,
ஜடையெடுத்தம்மன் செடிமேல் போட்டுக்கொண்டு, தானும் கோபமாயிருக்கும்போது,
திருஜடையானவள் சீக்கிரமாய் ஓடிவந்து, அம்மா சீதம்மா கேளுமம்மா,
நான் கனாக்கண்ட மஹிமையை கேளுமம்மா.

வைகுண்டவாசி வஜ்ரஸ்ரீலக்ஷ்மி ஸ்ரீராமரோட வரக் கனாக்கண்டேனம்மா.
இவனா ராவணன் எண்ணத் த?லயோடே வரக் கனாக்கண்டேனம்மா
ரத்பாரணம் பரிதரித்து ரத்னவஸ்த்ரம் மேல்போர்த்தி,
கருப்புவஸ்த்ரம் கட்டிக்கொண்டு த?லகீழாக விழக் கண்டேனம்மா.

தைலத்தை தீலயிலே தேச்சுக் கொண்டு, தீலாலங்களும் தின்னுக் கொண்டு,
கேவேறு கமுதை மேலேறிக் கொண்டு, தெற்கே போகக் கண்டேனம்மா.
திருஜடையானவள் அம்மனுக்குத் திடம் சொல்ற வேளையிலே,
ஸ்ரீராம சரிதங்களே சொன்னேன் சிறுதுகளை.

பூர்வத்திலே தசரதர் தவஸிருந்ததும், புத்திரர் நாலுபேர் வந்துதித்ததும்,
தனுஸொடித்து ஜானகியை மணம் புரிந்ததும், தாயார் கைகேயிரியால் வனம் வந்ததும்,
மாயையினால் பொன் மான் வந்ததும், மான் பிடிக்க ஸ்ரீராமன் ஓடிச் சென்றதும்,
மைதிலியை ராவணன் கொண்டு சென்றதும், கவந்தீனக் கொண்டு பம்பை கரை வந்ததும்,

சுகர் வன் ஸ்நேகம் கிட்டிவந்ததும், குரான வாலியை துணித்தெறிந்ததும்,
வைதேகியின் காதில் விழும்படிச் சொன்னேனே. சொன்னவுடன் யாரென்று என்னைப்
பார்த்தாள் அம்மன் சோர்ந்த முகத்தோடே. பார்த்தவுடனே கிருதார்த்தமானேன் என்று
சொல்லி பணிந்தேன் கால்முன்னே. பணிந்ததொருமே ஜானகியும், பாவிாவனா,

வகைவகையாய் ரூபம் காட்டும் உன் வஞ்சினயெல்லாம் நானறிவேன் போ என்றாள்.
எத்தனை சொன்னாலும் சித்தத்திற்கு எட்டவில்லை, ராம ஸ்ரீராமா நீர் கேளும்.
அந்த மூடனே மந்தஹாஸமாய் அம்மன் கையில் தந்தேன் முத்திரிகையை.
முத்திரிகையைக் கண்டவுடனே கண்ணாலே கல நீர்தோத்தாள்,

பார்த்தாள் முத்திரிகையை, சேர்த்தாள் முகத்தோடே, வேர்த்தாள் அம்மனப்போ.
கங்கையோரமாய் புங்கையாகவே எடுத்துக் கொண்டு போறேன் என்று சொன்னேன்.
சின்னக் குரங்கே என்னை எப்படி எடுத்துக் கொண்டு போவாய் என்று கேட்டாள்.
தேகமெல்லாம் பெரம்பூதம்போலானேனே, எடுத்தேன் விசுவரூபம்,

பொங்கினேன் நானய்யா. ராவணன் தீலவெட்டி பவந்தத்தில் விழுந்தாலொழிய,
நான் வரதில்லை என்று சொன்னாள். பத்துத் தீலகளையும் பிறுந்துகளாயிரம் கொத்தும்போது
பார்த்து வரேன் என்று சொன்னாள். அம்மா சீதம்மா கேளும்மா, அஸனங்கள் வேணும்
பசிக்குதம்மா. உத்தியான வனத்துக்கு நீர் போயி பலாதிகள் பறித்து புஜியுமென்றாள்.

அம்மன் உத்திரவுங்களும் ஆச்சுதென்று ஒரு தந்தின பதங்களும் பாடிக்கொண்டு, போட்டேன்
ஒரு குதி. குதிச்சேன் குதிதீன உத்தியானவனத்துக்குள்ளே ஒரு மதத்த மதயானபோல்.
தகர்த்தேன் தோட்டமெல்லாம், வளைத்தேன் கொம்புகளை, முறித்தேன் மரங்களை, பறித்தேன்
பழங்களை, புசித்தேன் பசிதீர ஆனந்தமானந்த உத்தியானவனத்துக்குள்ளே கவலைகெட.

ஏதோ ஒரு குரங்கு உத்தியானவனத்தை நிர்நூளியாக்குதென்று சொன்னாள் ராவணனுக்கு.
கோட்டையிலிருக்கும் ராக்ஷஸிகளை கூட்டி அனுப்பினான், ஒரு கோடிகள் ஓடி வந்தார்.

குண்டாந்தடியைத் தூக்கிக்கொண்டு, கூட்டம் கூட்டமாய் கூடிக்கொண்டு,
கத்தியங்கள் கடயங்கள் எடுத்துக்கொண்டு காதத்துக்கப்பாலிருந்து கொண்டு,

எதிரிலே ரதங்களும் ஏறிக்கொண்டு, எறிந்தாள் என்?னயவாள்.
எறிந்ததொரு நான் என்ன செய்தேன், இடக்கையினால் பிடித்தேன். குத்த வந்த
ஆயுதத்தை பற்றி நான் குத்தினேனே, செத்தாள் அத்த?னபோர். ஒருகையினாலே
ஒரு பாராங்கல் உயரத்தூக்கி ஒருபுரமாய் போட்டேன், சாயந்தாளத்த?னபோர்.

கல்லுகள் பட்டொடனே பல்லுகள் உடைஞ்சு பட்டணம் தெரியாதே பார்த்தாள் பரலோகம்.
ஜம்புமாலியும் சேனாதிபதியுமாய் வெகு கம்பீர்யமாக வந்தானே. வந்த ஜம்புமாலியை
வாலாலே சுருட்டி காலாலே தேச்சு வாரியடிச்சேனே, அவன் வாயை பிளந்தானே.
மாயாவி இந்திரஜித் ஓடி வந்து, பிரும்மாஸ்தரம் தொடுத்தானே

தொடுத்ததொருநான் என்ன செய்தேன், சோர்ந்தே விழுந்தேனே.
கிட்டவந்தவன் தொட்டு பார்த்தென்?ன செத்தான் என்று செல்லி கட்டினான் கயற்றாலே,
கட்டி உருட்டிக்கொண்டு முட்டாள ராவணன் முன்னாலே கொண்டு போட்டான்.
அரக்கனும் ஆசனம் மேலிருக்க, ஹநுமான் நான் கீழிருக்கலாகாதென்று,

வ?ளத்து வா?ல சுருட்டி ஆசனமாக அரக்கன் த?லமேலே வளர்ந்து நின்றேனே. பத்து பத்து
இருவது கண்க?ள சிவக்க முழிச்சுக்கொண்டு, கடு கடு என்னுக்கொண்டு நீ யாரடா என்று
என்?னக் கேட்டான். நீ யாரடா என்று அவ?னக் கேட்டேன். லங்கா தீவுக்கு அதிகாரி ராவணன்
என்று சொன்னான். ச்யாமளவர்ண ஸ்ரீராமரோட சேவகன் என்று சொன்னேன்.

அபிராமநாயகியைத் திருடிவந்த உன் அசோகவனமொழித்து, தசமண்டையும் துணித்து
ஆவி ஒழிக்கவர, சரம் தொடுக்கும் ஸ்ரீராமன் தூதன் என்று தெரிந்து கொள்ளடா,
அபிராமன் தூதனென்று அறிந்து கொள்ளடா. என் ஏமுகடல் பயமில்லாமல் ஏன் வந்தாய்
என்று கேட்டான். உன் ஏமுகடலும் என் ராமஸ்வாமிக்கு வாழைத்தோட்டத்திற்கு நீர் பாயும்

வாய்க்கால் என்று சொன்னேன். இது கவுட்டுக் குரங்குடா என்று சோல்லி, இதை
கொஞ்சத்திலே விடலாகாதென்று, கட்டுடா, வெட்டுடா என்று சொன்னான்.
வீபீஷணனானவன் ஓடிவந்து ஒரு விவரம் சொல்லுகிறேன் கேளுமென்றான். வந்த வந்த
தூதர்க?ள த?லவெட்டலாகாதென்று அங்க பங்க ஊனங்களும் பண்ணச் சொன்னான்.

வானரசே?னக்கு வாலுலே பலமின்னு, அந்த மாயாவி ராவணன் வா?லச்சுடச்சொன்னான்.
பட்டணத்திலுண்டான பட்டுவஸ்தரங்கள், பாகுசே?ல உருமால், புடவைதுணிகள்
சுத்த சுத்த நான் சின்ன வா?ல பெறுக்கிக் கொண்டு சிரித்துக்கொண்டேயிருந்தேனே.
சுத்தின வஸ்தரங்கள் போருமலே, வஸ்தரங்கள் இல்?லயென்று தூதாளும் சொன்னான்.

சீதாசே?ல கொண்டுவாடா, சுத்துடா வா?லயென்னான். சீதாசே?லயின்னு காதிலே படவிட்டு
பெரியவா?ல நான் சுருக்கிக் கொண்டு ஒரு விநோதமாயிருந்தேனே. எண்?ணக்குடங்க?ள
எடுத்துக்கொண்டு என் வா?லக் கொளுத்தி விட்டான். சுத்தி சுத்தி நான் லங்காதீவுகள்
எல்லாம் தஹனங்கள் பண்ணிவிட்டேன். ராவணன் அரண்ம?ன சுட்டுவிட்டேன்,

விபீஊணன் அரண்மனை விட்டுவிட்டேன். கடலிலே வாலை நனைச்சுக்குண்டேன்.
ஒரு மலைமேல் போயிருந்துகொண்டு, சுட்டுதோ சுடலையோ பட்டுதோ படலையோ
என்று சொல்லி ராமா எட்டிப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன். சீதாதேவி அருகில் வந்தேன்,
சூடாமணியை வாங்கிக் கொண்டேன். ஸாகரம் தன்னையும் தாண்டிக்குதித்தேன்.

ஜாம்பவான் முதலோரைக் கண்டுகந்தேன். மைதிலியைக் கண்டு வந்த
ஸந்தோஷத்தாலே மதுவையும் குடித்து விட்டு விடா தணித்தேன். லங்காதீவுக்குப்
போகவேணும். ராவண கும்பகர்ண ஸம்ஹாரம் செய்ய வேணும். சீதாதேவியை
கூட்டிக்க வேணும். அயோத்தியா பட்டினம் வரவேணும். பட்டாபிஷேகம் சூடவேணும்.

ராமஸ்ரீராமா இதுசரணம், ச்யாமாளவரண இதுசரணம்

சுபம்

ஸ்ரீ கிருஷ்ண ஜயம்

கிருஷ்ண தாலாட்டு

கிருஷ்ண, கிருபையாளா, எச்சரிசே பத்மநாபா
அஷ்டாக்ஷர பொருளே, என் ஹரியே ஓடி வாடா

தங்கமே, இந்திர நீலமே, என் திங்கள்கோடி செல்வமே
மங்களாஸ்வரூபியே, என் மாதவா ஓடிவாடா

முத்து சுட்டி அசைய, முகம் வேர்க்க, முழி சுயள
சித்தானக் குட்டி போலே, என் தங்கமே ஓடி வாடா

கண்ணுக்கு மை இட்டு, கிருஷ்ண , கஸ்தூரி பொட்டுமிட்டு
கொண்டைக்குப் பூ சூட்டுறேன், எந்தன் கோபாலா ஓடி வாடா

கட்ட கயறில்லையே, உன்னை அடிக்க மனம் வல்லையே
கட்டேன் ஒரு நாளும், என் கண்ணே ஓடி வாடா

கையிலே வெண்ணை சிந்தித்தோ, கிருஷ்ண கமல முகம் வாடித்தோ
தூய வேர்வை வேர்த்தோ, என் சுந்தரா ஓடி வாடா

கையிலே வெண்ணையிருக்க, கிருஷ்ண, கண்ட பேர்கள் சிரிக்க
நெய்யிலே கையை இருறேன், என்று சொன்னீர் பெருமானே

வாடா கிருஷ்ண வாடா, ஓடிவாடா, முத்தம் தாடா
வரமாட்டேன் என்கலாமோ, எந்தன் துரையே ஓடிவாடா

© Venkatarama Krishnan

December 2006